

A máriaremetei kegyhely története

A XVIII. század közepén a Duna forrásvidékéről Hidegkútra telepedett egy fiatal nő, Thalwieser Katalin. Magával hozta a szülőföldjéhez közeli híres Einsiedeln-i Apátság (Svájc) ősi Mária-kegyszobrának képi másolatát. A képet a község határában egy útszéli fára függesztette, ahova ő és mások imádkozni jártak. A kép előtt elmondott imák meghallgatásra találtak. Közülük kiemelkedik egy megvakult budai asszonynak, Forstmárnának az esete, aki visszanyerte látását. A terület földesura, Terstyánszky Ignác a csoda helyén a kép számára előbb fa- majd kőkápolnát építtetett. Ez utóbbit 1808-ban szentelték föl. A zarándokok nagy száma azonban hamarosan nagyobb templom építését tette szükségessé.

1879-ben dr. Pauer János székesfehérvári megyéspüspök kezdeményezésére megalakult a Máriaremetei Boldogasszony Kápolna Egylet. Ennek buzgólkodásából épült fel neogótikus stílusban a kegytemplom, melyet 1899. október 1-jén Steiner Fülöp megyéspüspök szentelt fel Kisboldogasszony tiszteletére. 1907-ben X. Piusz pápa teljes búcsút engedélyezett a templomhoz zarándoklók számára a szükséges feltételek teljesítése esetén. 1928-ban a kegytemplomot a szervita rend vette át, akik 1950-ig látták el a hívek lelki gondozását. Ennek emlékét őrzik a templomkertben a Hétfájdalmú Szűz domborművei.

A Szeplőtelen Fogantatás Lourdes-i jelenésének 100. évfordulóján, 1958-ban a pápa Mária-évet hirdetett. Ebből az alkalomból Pierre Théas, Lourdes és Tarbes püspöke Máriaremetének a Lourdes-i Szűzanya szobrát ajándékozta. Ez a szobor a templomkertben a szabadtéri oltáron, egy onnan származó sziklán áll. A környék benépesedése következtében Máriaremete 1970-ben plébániává alakult. 1980-ban készült el a templom mellett a plébánia épülete. 1991-ben II. János Pál pápa a remetei kegytemplom számára a megtisztelő "basilica minor" címet adományozta. 1993 óta az egyházmegyei határok átrendezése következtében Máriaremete az Esztergom-budapesti főegyházmegye fennhatósága alá tartozik.

A bazilika ma is szívesen látogatott Mária-kegyhely, ahova elsősorban a Fővárosból, de az egész országból, sőt külföldről is érkeznek zarándokok, hogy testi-lelki vigaszt és gyógyulást találjanak a Szűzanya közbenjárására a mindenható Istennél. A remetei Szent Szűzbe vetett bizalmat, az imameghallgatások nagy számát bizonyítja a templom külső lábuzatát körülfogó közel 3000 márványtábla. Kár, hogy az egyes esetekről jegyzőkönyvek nem készültek, mindössze néhány olyan történetet jegyeztek fel, amikor a csodás gyógyulás ténye nem kizárható.

A kegytemplom belsejét jelenlegi formájában 1963-64-ben alakították ki dr. Bardón Alfréd műegyetemi tanár tervei szerint. A templom festését Takács István mezőkövesdi templomfestő tervei alapján Papp László és Fiai cége végezte. A diadalív freskójának témája a magyar nép hódolata a mennybe fölvetett Szűzanya előtt. Tetején a „Napba öltözött Asszony” látható. Jobbján térdel Szent István, első magyar király, aki országát a Szűz Mária oltalmába ajánlotta. A freskó a magyar történelem kiemelkedő alakjait vonultatja fel, közöttük szenteket, boldogokat és híres egyházi személyiségeket. Külön hangsúlyt kap a nándorfehérvári diadal emlékét idéző déli harangszó, amely a magyar hősiesség és máriás áhítat világra szóló emléke.

1968 óta a kegykép a főoltáron látható. A szentély fiókboltozatai a hét szentséget ábrázolják szimbolikusan. A kereszthajóban a "Bűnösök menedéke" és a "Betegek gyógyítója" nyert jelképes ábrázolást. A főhajó nyolc fiókboltozatában a Szűzanya különböző megszólításai kaptak művészi kifejezést. A stációs domborműveket Bicskei István fafaragó mester készítette kőből. A templom orgonája, a szenteltvíztartók és a padok eredetileg a budai vár Szent Zsigmond kápolnája részére készültek. I. Ferenc József magyar király hozzájárulásával kerültek Máriaremetére. A színes üvegablakok még Róth Miksa műhelyében készültek.

A falakat alul vörös márványtáblák borítják. A szentély leckeoldalán a remetei litánia szövege, míg az evangéliumi oldalon máriás fohászok olvashatók. A Szent Kereszt körül a szenvedésről, a kereszthordozásról és a megváltásról találunk röpmákat. Vele szemben, a Pietà szobránál a Fájdalmas Anyához szóló fohászokat olvashatunk. A kereszthajó nagy márványtábláin dr. Prohászka Ottokárnak örök szép gondolatai kerültek bevésésre. A főhajó márványtáblái a templom építéséhez anyagilag hozzájárulók neveit örökítik meg.

A templom főbúcsúja Kisboldogasszony ünnepe, melyet ünnepélyes külsőséggel a megelőző vagy azt követő vasárnapon tartanak meg. Kiemelkedik még a Szentháromság-vasárnapi és Nagyboldogasszony ünnepi búcsújárás.

History of the Shrine

In the mid-18th century a young woman, Katalin Thalwieser, came from the Danube riverhead to live in Hidegkút. She brought along a picture, a paper copy of the ancient statue of the Virgin of Einsiedeln (Switzerland). She fastened the picture to a roadside tree. People passing by would stop for a prayer at the picture. Many a prayer thus offered was found to be answered. To mention one example, a blind woman of Buda, Mrs. Forstmar, regained her sight after praying there. The landowner of the forest, Ignác Terstyánszky, first built a wooden chapel, then a small church of stone to house the picture. This church was consecrated in 1808, The great number of pilgrims, however, soon made it necessary to erect a larger church.

At the initiative of Dr. János Pauer, Diocesan Bishop of Székesfehérvár, an association was established with the object to build a church in place of the chapel. As a result of their efforts, a church in neo-gothic style came to be built. It was consecrated on October 1, 1899 by Diocesan Bishop Fülöp Steiner to the honour of the birth of the Virgin. Pope Pius X permitted plenary indulgence to pilgrims attending the church, under the usual conditions. In 1928 the shrine was given into the care of the Servite Order, who was holding it in charge until 1950.

The Pope assigned the centenary of the apparition of the Immaculate Conception in Lourdes, 1958 the year of the Blessed Virgin. On this occasion, Pierre Théas, Bishop of Lourdes and Tarbes, donated the replica of the statue of Lourdes to Máriaremete. It was erected on the open-air altar, on a rock brought from Lourdes. In 1991, Pope John Paul II granted the Shrine of Máriaremete the honouring title of "basilica minor". On October 3, 1999, on the occasion of the century of the consecration of the church, Georg Holzherr, Abbot of Einsiedeln, concelebrated the solemn mass with Papal Nuncio Joseph Rauber, and Diocesan Bishop of Székesfehérvár, Dr. Nándor Takács.

The Basilica is still a popular, well-attended shrine of the Virgin. Pilgrims seeking solace and healing come here from all over the country and even from abroad. Nearly 3000 marble votive tablets witness of the faith of believers, and of the great number of prayers answered. It is unfortunate that no minutes have been taken of all these cases but for a few, where miraculous healing could not be excluded.

Interior of the Church

The interior in its present form was designed by Prof. Dr. Alfréd Bardon, and built out 1963-64. The walls were repainted after the design by István Takács, churchpainter of Mezőkövesd. In accordance with the liturgical reform, the Picture was placed in front of the high altar, on a socle imitating a tree. The fresco decorating the arch represents the "Homage of the Hungarian people to the Blessed Virgin", with "The woman clothed with the sun" (Rev. 12,1) on top. At her right, the fresco shows the first Hungarian king, St. Stephan, on his knees, who recommended his land to the protection of the Virgin. The fresco lines up outstanding figures of Hungarian history: saints and famous Church personalities. The representation of the noonday bell has an eminent place, it recalls the victory over the Turks at Belgrade, immortalising Hungarian heroism and veneration of the Blessed Virgin in Hungary.

In the intersecting vaults of the aisle symbols of the seven sacraments are depicted. In the intersecting vaults of the nave symbols of the epithets of the Virgin are shown. The wall-surface below the choir is decorated with red marble votive tablets. In the aisle, around the Holy Cross and behind the Pietà, petitions and short prayers are written on the walls. The marble tablets of the nave record the names of donors contributing to the expenses of the construction of the church. The reliefs of the stations of pear-wood are made by wood-carver István Bicskei. The organ of the church is also worth mentioning. It got to Máriaremete from Buda Castle, at the order of Francis Joseph I, King of Hungary.

Die Geschichte des Gnadenortes

Um die Mitte des XVIII. Jahrhunderts hat sich eine junge Frau, namens Katharina Thalwieser in Hidegkút angesiedelt. Sie kam aus dem Quellengebiet der Donau, in der Nähe der berühmten Abtei Einsiedeln (Schweiz). Von dort hat sie eine Papierradierung der uralten Marienstatue mitgebracht. Sie hat das Bild an einen Baum am Wege befestigt, wo sie mit anderen im Vorbeigehen für ein Gebet stehenblieb. Die vor dem Bild gesprochenen Gebete wurden oft erhört. Besonders erwähnenswert ist der Fall einer erblindeten Frau von Buda, einer gewissen Frau Forstmar, die ihre Sehkraft zurückgewann. Der Gutsherr des Gebietes, Ignác Terstyánszky, liess zum Schutz des Bildes zuerst eine Holzkapelle, später eine Kapelle aus Stein errichten. Letztere wurde 1808 eingeweiht. Wegen der grossen Anzahl der Pilger hat sich der Aufbau einer noch grösseren Kirche bald als nötig erwiesen.

Auf Initiative des Diözesanbischofs Dr. János Pauer, wurde der Verein der Marienkapelle von Máriaremete gegründet. Durch ihre Bemühungen wurde die Gnadenkirche in neogotischem Stil erbaut, und zu Ehren von Mariä Geburt am 1. Oktober 1899 vom Diözesanbischof Fülöp Steiner eingeweiht. 1907 hat Papst Pius X. einen vollkommenen Ablass für die Pilger unter den notwendigen Bedingungen gewährt. 1928 wurde die Kirche dem Servitenorden übergeben, die die Gläubigen bis 1950 betreuten.

Das Jahr 1958, Zentennarium der Erscheinung der Jungfrau in Lourdes, hat der Papst als Marienjahr erklärt. Aus diesem Anlass schenkte Pierre Théas, Bischof von Lourdes und Tarbes, die Statue der Muttergottes von Lourdes dem ungarischen Gnadenort Máriaremete. Die Statue steht im Kirchenpark am Freilichtsalter auf einem Felsen aus Lourdes. 1991 hat Papst Johannes Paulus II. der Gnadenkirche den ehrenvollen Titel "basilica minor" entliehen. Die Gedenkmesse des 100. Jahre-Jubiläums der Gnadenkirche, hat Georg Holzherr, Abt von Einsiedeln mit dem Päpstlichen Nuntius Karl-Josef Rauber, und dem Diözesanbischof von Székesfehérvár Dr. Nándor Takács pontifiziert.

Die Basilika ist heute noch ein beliebter, vielbesuchter Wallfahrtsort. Pilger kommen nicht nur aus der Hauptstadt, sondern aus ganz Ungarn, sogar vom Ausland hierher um mit der Fürbitte der Hl. Jungfrau in ihren Nöten Trost und Heilung zu erleben. Ihr Vertrauen zu der Hl. Jungfrau und die vielen Fälle, in denen ihre Gebete erhört wurden, bezeugen die um 3000 Danktafeln am Sockel des Altars. Schade, dass die einzelnen Fälle, bis auf einige, wo die miraculöse Genesung nicht auszuschliessen war, nicht protokolliert wurden.

Innenraum der Kirche

Der Innenraum der Kirche in seiner heutigen Form wurde nach dem Entwurf von Prof. Alfréd Bardon ausgebaut. Die Dekoration wurde nach den Plänen vom Kirchenmaler István Takács ausgeführt. Seit dem liturgischen Reform steht das Gnadenbild auf dem künstlichen Baum vor dem Hauptaltar. Auf dem Triumphbogen kam die Huldigung des ungarischen Volkes vor der seligen Jungfrau Maria zum Ausdruck. Ganz oben "die Frau mit der Sonne bekleidet" (Off. 12, 1.). Zu ihrer Rechten sehen wir den Hl. Stephanus, den ersten König von Ungarn, auf Knien, der sein Land in die Obhut der Jungfrau empfiehlt. Auf den Fresko reihen sich die hervorragenden Gestalten der ungarischen Geschichte auf: Heilige, Selige, und berühmte Persönlichkeiten der Kirche. Eine besondere Rolle hat die Mittagsglocke, die an den Sieg bei Belgrad erinnert, ein Symbol ungarischen Heldenmuts und Frömmigkeit.

In den Stichkappen des Chors bekamen die symbolischen Darstellungen der sieben Sakramente kunstvollen Ausdruck, und in den Bogenfächern des Langschiffes die acht Anreden der Gottesmutter. Die Wappen und Devisen der "Konzilpöpste": Johannes XXIII. und Paulus VI., sind an der Wandfläche unter Orgelchor. Im Chor, beim Hl. Kreuz und der Pietà sind Stossgebete und Gebete zu lesen. Die roten Marmortafeln des Hauptschiffes verewigen die Namen von den Stiftern der Baukosten.

Die Reliefs des Kreuzweges wurden vom Bildhauer István Bicskei aus Birnholz geschnitzt. Erwähnenswert ist die Orgel der Kirche, die auf Anordnung Kaisers Franz Joseph II aus der Budaer Burg nach Máriaremete gebracht und dort eingebaut worden war.

L'Histoire du lieu saint

Au milieu du XVIII-ème siècle, Catherine Thalwieser, une Autrichienne qui s'était installée en Hongrie, apporta une copie de l'image de la Sainte Vierge vénérée à Einsiedeln en Suisse. Elle suspendit l'image à un chêne où elle et aussi d'autres personnes venaient se recueillir. A la fin des années 1700, Madame Forstmár, habitante de Buda, recouvrit la vue devant l'image de la Vierge à Remete. Par reconnaissance, elle fit bâtir une chapelle en bois abritant l'image vénérée. Après ce miracle, le nombre de pèlerins ne cessa de grandir. Aussi, on remplaça en 1815 la chapelle en bois par une chapelle en briques. Cette chapelle devint un lieu de pèlerinage pour les fidèles des environs de Buda mais se montra rapidement trop étroite.

En 1879, à l'initiative du Dr. János Pauer, évêque diocésain de Székesfehérvár (Alba Regia), se constitua l'Association de la Chapelle de Notre Dame de Máriaremete, dont la dévotion fervente permit la construction de l'église actuelle. Ce bâtiment de style néogothique fût consacré le 1er octobre 1899 par Fülöp Steiner, évêque diocésain de Székesfehérvár. L'image originale est encore sur le retable de l'ancien autel.

A l'occasion du centenaire de l'apparition de Notre Dame de Lourdes, Pierre Théas, ancien évêque de Lourdes et de Tarbes, donna à Máriaremete une statue de la Vierge. Elle se trouve, dans le parc autour de l'église, sur un rocher de Lourdes à l'autel de la grotte.

C'est en 1991 que le pape Jean Paul II distingua l'église de Máriaremete par le titre de „Basilique mineure”.

Guérisons Extraordinaires

Plusieurs guérisons extraordinaires survinrent en lien avec Notre Dame de Máriaremete: En 1911, une Anglaise, Fanny Drake, eut la vue gravement endommagée par suite d'un accident automobile. Elle pria Notre Dame de Máriaremete qui l'exauca et sa vue redevint normale. -Une Hongroise, qui pria l'intercession de la Vierge de Máriaremete avant une opération biliaire, vit ses calculs biliaires s'échapper sans aucune intervention chirurgicale. - Un étudiant Hongrois, blessé pendant la 1-ère guerre mondiale, dont les jambes se paralysaient, se rendit à Notre Dame de Máriaremete et après cela il se releva instantanément.

Près de 3000 tablettes de remerciements en marbre, placées à la base des murs de l'église, témoignent de la confiance envers la Sainte Vierge de Máriaremete et des prières des fidèles qui ont été exaucées.

L'intérieur de l'église

La plafond du sanctuaire symbolise les sept sacrements. Au plafond du nef longitudinal il y a huit invocations de Notre Dame en rendu

artistique. On voit sur l'arc triomphal la fresque du peintre István Takács. Son thème est le dévouement du peuple Hongrois à la „Femme enveloppée de soleil” (Cf. Apoc 12,1). A sa droite se trouve Saint Étienne à genoux, premier roi de Hongrie qui a consacré son pays, l'Église, la couronne de Hongrie et sa famille à Notre Dame. Les autres personnages présentés sont des héros de l'histoire hongroise, des saints, des bienheureux (-ses), des ecclésiastiques renommés. La sonnerie de la cloche de Midi est spécialement accentuée, suite au décret du pape Callixte III, en mémoire de la victoire remportée par les Hongrois sur les Turcs en 1456, près de Belgrade.

A l'intérieur des faces latérales, on peut lire des inscriptions en marbre rouge: des prières, ou les noms des donateurs et donatrices qui ont contribué à la construction de l'église.

Les images des stations du chemin de croix sont des sculptures en bois de poiriers, réalisées par Maître István Bicskei.

Le pan de mur sous la tribune de l'orgue est décoré par les armes et les devises papes Jean XXIII. et Paul VI.

Comment obtient-on l'indulgence complète

L'indulgence est la rémission des peines temporelles devant Dieu, pour des péchés dont la rémission est déjà obtenue par le fidèle.

Les conditions pour obtenir une indulgence complète, telles qu'elles ont été récemment définies, sont les suivantes:

1. Être libre de tout péché, y compris des petits et même de l'inclination vers eux.
2. Pour cela, accès aux sacrements de Pénitence et de l'Eucharistie.
3. Visitation de la basilique de Máriaremete et oraison à l'intention du pape, en récitant au moins un Pater et un Credo.

Ces trois conditions peuvent être remplies quelques jours avant ou après la visite, mais il est convenable que la sainte communion et l'oraison à l'intention du pape soient faites le même jour que la visite de la basilique.